

Более 80-90% несчастных случаев связано с неполноценными (применимо к данному виду труда) психологическими качествами работающих. За последние годы по вине человека совершается 70 – 85% аварий и катастроф на транспорте, принося большие социальные экономические и морально-психологические беды. Об этом свидетельствует статистика [8].

Практически отсутствует у выпускников профессиональной школы психологическая готовность к предстоящей деятельности. Недостаточная профессиональная надежность специалиста приводит к браку в работе, авариям и катастрофам по вине человека. А отсутствие достаточного уровня динамического здоровья актуализируется в раннем профессиональном износе специалиста.

Успешному решению выше указанных проблем профессиональной подготовки авиаспециалистов будет способствовать разработка целевых моделей (выпускник учебного заведения), которые должны включать в себя, кроме блока профессиональных знаний, навыков и умений морально-психологический портрет личности.

Необходимо четко определить критерии и методы профессионально– психологического отбора (личность абитуриента, мотивация, психологические, психофизиологические, физические параметры, состояние здоровья, интеллектуальные качества и знания в объеме требований).

Проблема оценки профессиональной подготовки и психологической готовности к действиям в проблемных ситуациях современного специалиста требует большого труда в исследовании индикаторных признаков, критериев и методов количественной оценки личности: социальных качеств и специальных морально-волевых, лидерских, командирских и престижно-коммуникативных качеств специалиста. Это определит профессиональную пригодность специалиста по окончании обучения.

Принципиально важное значение имеет установление связи между уровнем развития профессионально-важных качеств, профессиональными знаниями, навыками, умениями и мотивационной сферой личности, медико-биологическими параметрами, уровнем психологической, психофизиологической, биологической, непосредственно профессиональной готовности к летной деятельности.

Но всегда необходимо помнить о том, что законы внешне обусловленного развития личности это внутренние законы. И именно из этого должно исходить подлинное решение важнейшей проблемы развития и обучения, развития и воспитания.

Литература

1. Человек в измерениях XX века. Прогресс Человечества в двадцатом столетии. – М., 2003. – т.6 – 409с.
2. Філософія: навч. посіб. / Л.В. Губерський, І.Ф. Надольний, В.П. Андрущенко та ін.; [за ред. І.Ф. Надольного.] – 5-те вид., стер. – К.: Вікар, 2005. – 516 с.
3. Пономаренко В.А. Психология духовности профессионала. / В.А. Пономаренко – М., 1997.-296 с.
4. К истории отечественной авиационной психологии: Документы и материалы / [под ред. К.К. Платонова] – М.: Наука, 1981. – 318 с.
5. Шадриков В.Д. Деятельность и способности. / В.Д. Шадриков – М., 1994. – 320 с.
6. Макаров Р.Н., Бамбуркин А.П. Гуманизация процесса подготовки летного и диспетчерского состава / Р.Н.Макаров, А.П. Бамбуркин // Вестник МНАПЧАК. – 2005. – № 3(19). – С. 56.
7. Анализ состояния аварийности в гражданской авиации Украины за период 1998-2007 годы. / Государственная авиационная администрация Украины. [Офіц. вид.] – Киев, 2008. – 80 с.

Zadkova O.V. Umovi ta chinniki formuvannya osobistosti pilota

Анотація. О. В. В статті розглянуті питання, пов'язані з необхідністю підвищення якості професійної підготовки льотного складу. Відмічена важливість професійно-психологічного відбору льотчиків для формування особистості пілота. **Ключові слова:** особистість, умови формування особистості, фактори формування особистості, пілот, авіація.

Zadkova E. V. Uslovia i faktory formirovaniya lichnosti pilota

Аннотация. В статье рассмотрены вопросы, связанные с необходимостью повышения качества профессиональной подготовки летного состава. Отмечена важность профессионально-психологического отбора летчиков для формирования личности пилота. **Ключевые слова:** личность, условия формирования личности, факторы формирования личности, пилот, авиация.

Zadkova E. Terms and conditions of pilot's personality shaping

Annotation. The article deals with the questions concerning the necessity of upgrading the professional preparation of pilots. The importance of professional and psychological selection of pilots is marked for shaping the personality of a pilot.

ЗЕЛЕНЬСКА О.П.,
Державний університет внутрішніх справ,
м. Львів

УДК 81:130.2

МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У МАГІСТРАТУРІ

Освітній процес в магістратурі – це процес, спрямований на розвиток професійно-особистісних якостей і дослідної компетентності студентів у професійній сфері діяльності, що дозволяє їм вирішувати інноваційні завдання, які виникають у ході подальшої освіти. Фахівець, який має магістерський ступінь, повинен володіти готовністю до самоосвіти, високим рівнем самостійності, сучасними інформаційними

технологіями, методами отримання, обробки та фіксації наукової інформації, методологією наукової творчості, бути ерудованим, мати аналітичне мислення, а також прагнути до неперервної освіти, саморозвитку необхідних професійних якостей. Місія вищої освіти полягає в підготовці спеціалістів найвищого рівня, здатних до збільшення об'єму, розповсюдження і набування нового та актуального знання, готових до оволодіння технічними інноваціями і практичного використання цих знань, а також до критичної оцінки своїх дій. Ці фахівці повинні прагнути до громадянської активності і справедливості, що кінець кінцем мусить сприяти покращенню життя суспільства [5].

Серед чинників, які безпосередньо впливають на формування висококваліфікованих спеціалістів, якими повинні бути випускники магістратури, є володіння ними іноземною мовою, що стає значимою особистісною характеристикою фахівця і передбачає його здатність вступити в ділову комунікацію в професійній і суспільно-політичній сферах не тільки рідною, але й іноземною мовою. Адже іноземна мова – це багате поєднання культурно-історичних і соціально-суспільних явищ, і тому будь-яке звернення до неї не може бути лише простим опрацюванням правил і норм. Кожне часткове явище мови повинно розглядатися в широкому контексті історії, культури, соціології, психології, тих галузей знань, які формують світоглядні основи особистості. Тому навчання іноземної мови в непрофільній магістратурі, зокрема у ВНЗ системи МВС України характеризується орієнтацією на формування комунікативної та міжкультурної компетенції, які забезпечують здатність спілкуватися із закордонними фахівцями з питань і проблем, що стосуються не тільки фаху, але й різних сторін життя.

Основною метою навчання іноземної мови фахівцями освітньо-кваліфікаційного рівня “магістр” є досягнення ними практичного володіння мовою, що дозволяє використовувати її в повсякденному спілкуванні, професійно спрямованій комунікації, діловому мовленні, а також у науковій роботі. Зараз іноземна мова все більше розглядається як інтегрована дисципліна, що вносить суттєвий вклад у формування професійно значимих навичок того, хто навчається, в розкриття їх творчого потенціалу та підвищення культури спілкування. Призначення предмета “Іноземна мова” полягає в оволодінні курсантами та студентами магістратури функціями іноземної мови, які вони повинні виконувати в суспільному та особистому житті. Практична орієнтація навчання полягає, перш за все, в соціальному змісті мети. Крім цього, мета навчання іноземних мов має ще лінгвокраїнознавчий, педагогічний та психологічний зміст. І в цій багатоплановості виявляється специфіка самого феномена “іноземна мова” [4, с. 78]. Володіння іноземною мовою є обов'язковим компонентом професійної підготовки та успішної роботи сучасного фахівця, зокрема правоохоронця.

Практичне володіння майбутніми фахівцями іноземною мовою передбачає наявність таких умінь у різних видах мовленнєвої діяльності, які дають можливість:

- вільно читати оригінальну літературу іноземною мовою у відповідній галузі знань;
- оформляти отриману з іноземних джерел інформацію у вигляді реферату, анотації тощо;
- робити повідомлення і доповіді іноземною мовою, а також вести бесіди на теми, пов'язані з фахом;
- володіти основами ділового спілкування в усних і писемних формах у типових ситуаціях: знайомство, розмова по телефону, влаштування на роботу, ділова зустріч, відрядження, проведення ділових переговорів, ділова кореспонденція, обговорення і підписання контрактів тощо.

У завданні курсу “Ділова іноземна мова”, призначеного для студентів і курсантів магістратури, входять удосконалення і подальший розвиток отриманих у вищому навчальному закладі навичок і вмій з основного курсу іноземної мови в різних видах усної і писемної мовленнєвої діяльності. Таким чином, курс іноземної мови для курсантів і студентів магістратури має комунікативно-орієнтований характер, що є основою для постановки цілей і завдань навчання іноземної мови.

У відповідності з метою змістом курсу є навчання основ ділового спілкування в усних і писемних формах у типових ситуаціях, а також навчання мовленнєвої діяльності на оригінальних текстах іноземною мовою, на основі яких удосконалюються основні мовленнєві навички і вміння щодо читання, усного мовлення, аудіювання, перекладу і письма. На основі цих же матеріалів удосконалюються, розширюються і поглиблюються необхідні знання щодо фонетики, лексики і граматики.

Різні аспекти навчання іноземної мови у ВНЗ, зокрема і в процесі підготовки студентів магістратури розглядаються в роботах таких науковців, як Т. Астафурова, М. Вятютнев, Н. Гез, Л. Городецька, Р. Гришкова, Н. Дерев'янкін, Л. Заблоцька, І. Зимня, Л. Каменська, О. Коваленко, О. Пахомова, Г. П'ятакова, Т. Савицька, О. Тарнопольський, С. Тер-Минасова, Ю. Чабанський та ін. Проте існує потреба подальшого дослідження проблеми навчання іноземних мов у неможовних ВНЗ, включаючи і заклади системи МВС України, зокрема, що стосується важливих питань інноваційних підходів до організації навчального процесу з іноземної мови для курсантів і студентів магістратури, ступінь володіння якою повинний бути вищим і, що найважливіше, мати більш творчий характер, ніж у бакалаврів [1] і сприяти розширенню їх можливостей для спілкування в різних сферах діяльності.

Педагогічну інновацію розглядають як особливу форму педагогічної діяльності і мислення, спрямовану на організацію нововведень в освітньому просторі, або як процес створення, впровадження і розповсюдження нового в освіті. Інноваційний процес в освіті – це сукупність послідовних, цілеспрямованих дій, спрямованих на її оновлення, модифікацію мети, змісту, організації, форм і методів навчання і виховання, адаптації навчально-виховного процесу до нових суспільно-історичних умов [8]. Використання інноваційних форм навчання надає студенту або курсанту головну роль на шляху до засвоєння знань, а викладач організовує, скеровує і стимулює його навчальну діяльність, виступаючи як активний помічник, тобто реалізується гуманістична спрямованість навчання.

Технологія навчання або повний опис системи навчання, яка є практично програмою ефективного навчання з досягненням запланованого результату, має спільні риси з виробничими технологіями, коли вся система дій поділена на кроки, вибирається найоптимальніші прийоми виконання дій на кожному кроці, існує оперативний зворотній зв'язок, відбувається корекція процесу, дається оцінка якості результату, реальні результати порівнюються з еталонними тощо. Якщо технологія розроблена добре, вона легко реалізується, оскільки всі її елементи чітко описані і логічно поєднані в доцільну послідовність опанування мовним матеріалом, розвитку необхідних умінь і навичок тощо [9, с. 118].

Інноваційна технологія навчання є цілісною дидактичною системою, яка має відповідати таким вимогам:

- ✓ не протистояти закономірностям та принципам дидактики;
- ✓ при збереженні колективних форм навчання надавати студенту можливість персонізації навчання за оптимальною програмою, враховуючи в повній мірі його пізнавальні здібності, мотивацію та власні уподобання;
- ✓ виступати засобом реалізації рефлексії, що спонукає студента до самостійного засвоєння системи знань [6, с. 57].

Розглянемо матеріальне забезпечення технології навчання, яке включає в себе використання підручників, навчальних посібників, інтерактивних дошок, тестових комп'ютерних програм, електронних освітніх ресурсів тощо. Зупинимося на характеристиці підручників і навчальних посібників, їх структурі, змісту та оптимальній організації матеріалу, що сприяє навчанню лексики; монологічного та діалогічного мовлення, письму, відпрацюванню граматичних явищ, а також вимови. Опис технології навчання є, насамперед, методичним посібником для того, хто навчає. Підручник, який використовує курсант, студент і викладач для навчального процесу, мусить віддзеркалювати відповідну технологію. Коли такого підручника немає, викладач повинен самостійно добирати, вивіряти і планувати до кожної ланки технології відповідний мовний і мовленнєвий матеріал, а також методичне "інструментування", адекватне цьому матеріалові, цілям навчання, існуючим засобам навчання, навчальним можливостям тих, хто навчається тощо. Вирішувати одночасно ці та інші необхідні завдання конструювання навчального процесу, строго утримуючи в полі зору специфічні риси технологій і точно дотримуючись їх, можливо, але дуже важко, від чого можуть виникати порушення в технологічному характері навчання або навіть статися відхил від нього. Тому ці завдання повинні бути вирішені в готовому підручнику, узгодженому з відповідною технологією [9, с. 119].

Необхідні характеристики і властивості підручника визначаються, в першу чергу, загальними характеристиками і принципами технології навчання, а в другу чергу – конкретними характеристиками тієї технології, на основі якої створюється підручник. Основною властивістю підручника, створеного спеціально в умовах технологічного підходу до навчання, є, звичайно, його технологічність. Під технологічністю підручника розуміється не лише його узгодженість з певною технологією, але й реалізованість у ньому низки умов його комфортного застосування, а саме: чітка послідовність мовного матеріалу від ознайомлення з ним до його всебічного опрацювання і далі до вільного використання; вичерпна повнота кожної із доз його змісту; достатність кількості та обсягу вправ і завдань; простота і результативність обраних методів і прийомів; високий емоційний та мотиваційний ефект використання матеріалів підручника; можливість застосування цих матеріалів без значних доповнень і змін тощо [9, с. 119].

Такий підручник готує студентів до їх майбутньої професійної діяльності, підвищує їх мотивацію. При складанні підручника необхідно враховувати деякі вимоги:

- доступність (наявність словника-мінімуму та пояснення до тексту тощо);
- інформативність (професійно-орієнтовані тексти, побутова тематика);
- культурологічна спрямованість (лінгвокраїнознавчий матеріал і коментар до нього);
- автентичність (оригінальні, засновані на першоджерелі тексти, що сприяють формуванню соціокультурної інформації);
- комунікативна спрямованість (різні мовленнєві вправи, опис малюнків, діаграм тощо);
- візуальна інформація (графіка, малюнки, фотографії, що сприяють формуванню комунікативної компетенції, розвитку усного мовлення, діалогічному мовленню);
- наявність зворотного зв'язку (ключі, діагностичні тести, лексичні програми);
- врахування індивідуальних можливостей студентів, диференційованість навчання (тексти і завдання різного ступеня складності);
- перевага завдань, які стимулюють розумову діяльність студентів (класифікація, порівняння, синтез, комбінування, побудова за аналогією тощо);
- засоби контролю (само- і взаємоконтроль, контролюючі тести);
- засоби планування навчального матеріалу.

Як бачимо, такі вимоги до підручника, як словник, пояснення до тексту, ключі, завдання для самоконтролю тощо, дають можливість використовувати його для самостійної роботи курсантів і студентів магістратури.

Підручник використовується і як засіб, і як матеріал на будь-якому етапі навчального процесу. Тому виникає необхідність оновлення та модернізації навчальних матеріалів (підручників), а отже удосконалення комунікативних умінь і навичок. Новітні підходи до навчання іноземних мов спираються на ефективність сучасних технологій, спрямованих на формування комунікативної компетенції. Процес навчання розглядається як комунікативна ціль, у якій акцент робиться на діяльності того, кого навчають, як активного агента процесу пізнання, та асоціюється зі створенням комунікативної компетенції.

Підсумовуючи сказане вище, слід зазначити:

Питання якісного поліпшення системи освіти в країні тісно пов'язані з розробкою досконаліших програм окремих дисциплін, методів викладання цих дисциплін, а також вітчизняних сучасних підручників і навчальних посібників. Інтенсифікація та активізація навчального процесу з іноземної мови є неможливою без використання сучасної навчальної літератури, оновлення та модернізації підручників.

Останнім часом з'явилася велика кількість різноманітних підручників з іноземних мов, що були підготовлені і видані в країнах, де ця мова є рідною. Автори таких підручників враховують останні досягнення в психології, дидактиці, методиці навчання іноземних мов, лінгвістиці тощо. У цьому зв'язку цікаві думки деяких науковців, які вважають, що навчальні матеріали таких підручників розраховані на іноземця "взагалі", а не на українця, розтягнуті за часом вивчення, підспудно націлені на перспективу життя в країні, мову якої вивчають. Тим часом, більшість студентів зв'язують своє майбутнє з Україною, а не англійськими країнами [3, с. 97-98]. Серед недоліків масового освоєння підручників, виданих за кордоном, називається звуження змісту освіти до розважально-побутового рівня і його контроль на базі рецептивного множинного вибору [7, с. 53]. До недоліків також відносять те, що немає тематичної співвіднесеності з державними програмами й освітнім стандартом, дуже часто робота над текстом обмежується рівнем навичок, немає ніякої установки, як потрібно читати, відсутня опора на рідну мову [2]. Однак, ці підручники, безумовно, необхідно використовувати, вони сприяють підвищенню ефективності навчання іноземної мови та якості освіти, а оскільки іноземні підручники побудовані за принципом одномовності, то слід враховувати рівень володіння студентами іноземною мовою (на початкових етапах вивчення іноземної мови це може призвести до певних труднощів). Деякі видавництва, враховуючи вимоги освітнього простору, вже починають впроваджувати до підручників коментар рідною мовою.

Для того, щоб будь-який підручник був використаний дієво, необхідно, щоб викладач був добре обізнаний з характеристиками технології, на основі якої був складений підручник. Основний підручник повинен поєднувати тексти і вправи таким чином, щоб ефективно розвивати основні вміння в різних видах мовленнєвої діяльності: усне мовлення, аудіювання, читання та письмо. Увага також повинна приділятися розвитку словникового запасу студентів і курсантів, їх граматичної, фонетичної та культурної компетенцій, без яких неможливе оволодіння іноземною мовою.

Інноваційні підходи до навчання іноземної мови на сучасному етапі передбачають широке використання комунікативного підходу, формування іншомовної комунікативної компетенції (мовленнєвої, мовної, соціокультурної, компенсаторної та навчально-пізнавальної). Однак, враховуючи, що треба значно підсилити комунікативний аспект навчання іноземної мови, не можна повністю ігнорувати традиційні методи, які важливо також використовувати в поєднанні з інноваційними. Різні студенти, а також і викладачі надають перевагу різним засобам навчання. Якщо метод ефективний і дає позитивні результати, він має право на існування і використання.

Нові педагогічні технології (ігрові технології, проведення тренінгів, мастер-класів, прес-конференцій, наукових дискусій, захисту рефератів, технологія проблемного і групового навчання, ситуаційні та творчі завдання, модульно-контекстуальна технологія, технологія дистанційного навчання, кредитно-модульна технологія) широко використовують нові інформаційні та комунікаційні технології, що нерозривно пов'язані із застосуванням комп'ютеризованого навчання. Нові інформаційні технології дозволяють у повній мірі розкрити педагогічні, дидактичні функції цих методів, реалізувати закладені в них потенційні можливості. Вони допомагають створювати дидактичні і психологічні умови, які сприяють виявленню активності і творчих здібностей курсантів і студентів магістратури.

Література

1. Астафурова Т.Н. Компетентностный подход к обучению магистров иностранному языку / Т.Н. Астафурова // Актуальные вопросы лингвистики и методики преподавания иностранного языка в системе довузовской и вузовской подготовки: Материалы междунар. научно-практ. интернет-конф. – Волгоград: Изд-во ВолГУ, 2011. – С. 9-13.
2. Бабинова Е.С. Почему следует использовать при обучении немецкому языку отечественные учебники / Е.С. Бабинова // Иностранные языки в школе. – 2000. – № 1. – С. 38-40.
3. Барабанова Г.В. Методика навчання професійно-орієнтованого читання у немовному ВНЗ: монографія / Г.В. Барабанова. – К.: Фірма "ІНКОС", 2005. – 315 с.
4. Зеленська О.П. Мова як складова системи формування особистості у вищій школі / О.П. Зеленська // Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка; гол. ред. Носко М.О. – Чернігів: ЧНПУ, 2011. – Вип. 90 [Серія: Педагогічні науки]. – С. 76-79.
5. Марга А. Университетская реформа в Европе: некоторые эстетические соображения [Электронный ресурс] / А. Марга // Высшее образование в Европе. – № 4. – Т. XXIX. – Режим доступа: www.aha.ru/~moscow64/educational_book/archive.html
6. Приходько М.П. Психолого-педагогічні умови використання навчального ігрового проектування у процесі вивчення іноземної мови // Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції "Сучасні наукові дослідження – '2006". Педагогічні науки. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2006. – Т. 10. – С. 57-59.
7. Трубицина Т.А. Когнитивный подход к освоению зарубежных учебников в средних школах России / Т.А. Трубицина // Когнитивная парадигма. – Пятигорск: Изд-во ПГЛУ, 2000. – С. 51-53.
8. Туркот Т.И. Педагогика высшей школы [Электронный ресурс] / Т. И. Туркот. – Режим доступа: <http://uchebnikiline.ru/pedagogika/pedagogika>
9. Чоботар О.В. Основні характеристики технологічних підручників / О.В. Чоботар // Актуальні проблеми викладання іноземних мов у вищій школі: Збірник наукових праць. – Донецьк: ДонНУ, 2001. – С. 118-124.

Зеленська О.П. Матеріальне забезпечення інноваційних технологій навчання іноземної мови у магістратурі

Анотація. Інноваційні підходи до навчання іноземних мов у магістратурі вищих навчальних закладів, зокрема системи МВС України стосуються удосконалення, трансформації та комплексного оновлення традиційного навчального процесу за допомогою технологічних нововведень. Підручник, узгоджений з відповідною технологією, є хорошим джерелом пізнавальної активності студентів і курсантів, розвитку їх творчих здібностей, інших інтелектуальних характеристик, формування комунікативної компетенції. **Ключові слова:** магістратура, іноземна мова, інноваційні технології, підручник, технологічність підручника, комунікативний підхід.

Зеленская Е.П. Материальное обеспечение инновационных технологий обучения иностранным языкам в магистратуре

Аннотация. Инновационные подходы к обучению иностранных языков в магистратуре высших учебных заведений, в частности системы МВД Украины касаются усовершенствования, трансформации и комплексного обновления традиционного учебного процесса при помощи технологических нововведений. Учебник, согласованный с соответствующей технологией, является хорошим источником познавательной активности студентов и курсантов, развития их творческих способностей, интеллектуальных характеристик, формирования коммуникативной компетенции. **Ключевые слова:** магистратура, иностранный язык, инновационные технологии, учебник, технологичность учебника, коммуникативный подход.

Zelenska O. Financial support of innovative learning technologies of foreign language studing in the magistracy

Annotation. Innovative approaches to learning foreign languages during the Master's course at higher educational establishments, particularly of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, concern the improvement, transformation and complex renewal of the traditional educational process by means of the technological innovations. A textbook agreed with a certain technology is a good source of the cognitive activity of students and cadets, of the development of their creative abilities, other intellectual characteristics and the formation of the communicative competence. **Key words:** Master's course, foreign language, innovative technologies, textbook, technology characteristics of a textbook, communicative approach.

ИСАЕВА Е.Ю.,

Российская академия народного хозяйства
и государственной службы
при Президенте Российской Федерации,
г. Орел

УДК 378.146

АСПЕКТЫ КАЧЕСТВА ОБРАЗОВАНИЯ ПО МАГИСТЕРСКИМ ПРОГРАММАМ ПРИ ИСПОЛЬЗОВАНИИ В УЧЕБНОМ ПРОЦЕССЕ КРЕДИТНЫХ ЕДИНИЦ

Главным направлением модернизации Российской системы высшего профессионального образования (ВПО) является переход к многоуровневой системе. Данный переход нуждается в пересмотре всех критериев деятельности учебных заведений высшего уровня образования, как с точки зрения организации учебного процесса, так и при обеспечении качества образования.

Классические и веками сложившаяся Российская система ВПО значительно отличается от европейского образца. В России в меньшей степени уделяется внимания индивидуальной форме обучения, студенты еще не привыкли к тому, что их знания оцениваются с помощью баллов и т.п. В то же время, Россия стала участником Болонского процесса и подписала Болонскую декларацию, тем самым показав свою заинтересованность (на государственном и институциональном уровне) в модернизации высшего образования. Болонская система образования ориентирует нас на достижение определенных результатов (именуемых – компетенциями), в то время как Российские стандарты учитывали объем курса в часах и не прописывали ожидаемого конечного учебного результата. Сильно отличались и методы преподавания, обучения и оценивания знаний, умений и навыков студентов.

Магистратура является новым и более высоким уровнем ВПО. Магистерская программа построена не на перезачете когда-либо пройденного в вузе иного профиля дисциплин, а на аккумулировании и переносе имеющихся знаний и навыков на новую предметную основу и новый уровень. Магистерская программа представлена специализацией, углублением знаний в определенной области.

При осуществлении магистерской подготовки в вузе большое внимание уделяется содержанию образовательных программ и качеству обучения. Магистерские программы разработаны с учетом новых подходов, имеют практическую направленность и ориентированы на подготовку специалистов в области управления инновационными процессами, анализ и прогноз, способность принимать самостоятельные решения и действовать в условиях неопределенности и рисков.

Современные магистерские программы дают возможность не только углубить знания в различных областях, но и способствуют получению управленческой специализации выпускника. Спрос на магистерские программы постоянно растет. Рынок труда России еще не полностью воспринял диплом бакалавра в качестве полноценного диплома о ВПО, поэтому работодатели и потребители образовательных услуг стремятся получить в их представлении «полновесное» высшее образование, т.е. образование на уровне